

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 297.

V Ljubljani, v petek 29. decembra 1893.

Letnik XXI.

Slovenci v državnem zboru.

(Dalje.)

V Celju je na gimnaziji pripravljalni razred, v katerega pridejo dečki iz šol na kmetih, da se učé jedno leto nemščine, da morejo potem slediti pouku na nemški gimnaziji. Ta pripravljalni razred je krivičen za stariše in otroke, ker morajo poslednji jedno leto dalje študirati, nego drugi otroci. Mi zahtevamo, da se vpeljejo slovenske paralelke, da odpade dotični razred.

Ze prejšnji minister Gautsch je leta 1891 bil ukazal, osnovati slovenske paralelke na gimnaziji v Gorici. Osnovi teh paralelek se je uprl tržaški namestnik Rinaldini, češ, da ni primernih prostorov. To so mi pravili poslanci, katerim je to povedal minister sam.

Jedini ostanek famoznega dislokacijskega ukaza je odprava kranjske gimnazije. Ta ukaz se je povsod drugod razveljavil, le na Slovenskem še ne. Na Primorskem se uraduje v italijanščini in nemščini, dasi poslednja še deželni jezik ni. O slovanskem uradovanju v uradih na Primorskem se še govoriti ne more, dasi je večina prebivalstva slovanska. Jednake razmere so na Koroškem, kjer tudi ni duha ne sluha o slovanskem uradovanju.

Naravnost nečuvstvo je, če nadlegujejo slovenske stranke z nemškimi tiskovinami, dočim so tudi slovenske na razpolago. Da označim, kako omejeno je slovensko uradovanje, naj opozorim na civilne in kazenske registrature. Le pogledajte va-nje, pa bodele videli, če se nahaja slovenščina vsaj približno v tistem razmerju, kot je število slovenskega prebivalstva. Tako je na Spodnjem Štajerskem 380.000 Slovencev in 40.000 Nemcev. Vprašajte, se li v tem razmerju uporablja slovenščina.

Omeniti moram še nekaj besed o goriških porotnikih. Porotno sodstvo je na Primorskem tako, da je mora obžalovati vsak prijatelj pravosodja. Goriški poslanci so dne 10. t. m. stavili jako poučno interpelacijo v tej stvari. Najdete jo v zapisniku in vas na-njo opozarjam. Poslednji čas je bila privatna tiskovna pravda. Ker je časniški članek bil corpus delicti, moral se je del tega članka, na kateri se je opirala zatožba, vsprejeti v vprašanje, ki se je stavilo porotnikom. Ti porotniki pa slovenskega vprašanja še čitati ne znajo, nikar da bi je še razumeli. Načelnik je tudi zares preskočil slovenski vstavek. Zaradi tega se je vložila pritožba ničnosti, kajti zakon predpisuje, da se imajo prečitati na porotnike stavljeni vprašanja. Mari si moremo pri taci razmerah pričakovati objektivno pravosodje zlasti pri takem nasprotju strank, kakor je na Primorskem, ko je vendar najelementarnejša dolžnost sodnikova, da pozna članek, o katerem ima razsojati.

Na Koroškem silijo se slovenski župani z globami in zapori, da dopisujejo slovenski z okrajnimi glavarstvi. Dosedaj smo se v tem oziru imeli pritoževati le proti celovškemu okrajnemu glavarju, sedaj ga je jel posnemati še beljaški okrajni glavar.

Mi ne moremo molčati, ko bi koalicija rada take stvari potlačila. Vsak človek, posebno jurist, se mora vprašati, od kod imajo oblastva pravico, tako postopati, na kateri zakon se opirajo? Da je ministerski predsednik navzoč, bi ga prosil, da naredi konec takemu narod dražečemu početju. V Krškem na Kranjskem se je nedavno imenoval za vodjo okrajnega glavarstva mož, ki slovenski ne zna. Torej že na Kranjskem na taka odlična mesta, kot so okrajna glavarstva, nastavlja ljudi, ki narodovega jezika ne znajo. S tem pa še nisem pojasnil vseh nedostatkov.

Obžalovati moramo pri taci razmerah, da je

sicer spoštovani državnik, katerega že 20 let pošilja slovenski narod v zbornico poslancev, vse to prezrl in mislil, da se že s konservativizmom lahko zadovoljimo, ko je sodeloval pri snovanju koalicije. Konservativizem ima dva pojma. Konservirati Slovenci nimamo ničesar. Preteklost je za nas veriga krivic. Če pa konservativizem si tako mislite, da se ničesa ne zgradi brez ozira na staro, da se vse novo ima iz starega organsko razviti, potem smo mi pravi in iz prepričanja konservativci.

Toda mi hočemo razvoj, ne pa le mirovanje, in nismo hoteli ostati v parlamentarni skupini, v kateri smo bili, da bi kdo ne mislil, da podpiramo tak vladen program.

Vendar so Slovenci tudi ostali v tej zvezi. S kakimi namerami so ostali, slišali smo iz ust č. gospoda predgovornika. Oni imajo iste smotre, kakor mi, in le taktika nas loči.

Ti gospodje so se zavezali in slovesno obljubili, da nastopijo isto pot, kakor smo jo mi, ako se jim ne uresničujejo zahteve, katere smo mi stavili.

Vzlic temu pa izjavljam v imenu svojih somišljenikov, da bomo glasovali za budgetni provizorij. Mi to storimo, ker vemo, da je nadaljno pobiranje davkov potrebno, da se morejo državni posli redno dalje vršiti. Glasovali bomo pa za provizorični budget tudi zato, ker se tudi nadajamo, kakor naši v klubu ostali somišljeniki, da bode vlada se ozirala tudi na naše razmere in naše želje. Morda le ministra Plener in Wurmbrandt stopita k stranki, s katero sta tako tesno zvezana, in jej rečeta: Gospoda moja, nimamo li državnih osnovnih zakonov, da se izpolnijo in izvrše? Vedno ne morejo ostati neizvršeni.

Ker mislimo, da to ni izključeno, glasujemo za začasni budget, postavimo se na stališče opazovanja. Kmalu bomo videli, če se bode ozirala vlada na

LISTEK.

Janez muzikant.

Poljski spisal Henryk Sienkiewicz.
(Dalje.)

Večkrat po noči se je naš Janez-muzikant pomikal proti neki gostilni. Ponočni čuvaj, ki je štel navadno zvezde na nebu in se s psi pogovarjal, da ne bi zaspal, opazil je belesrajčnika. Pa v gostilno ni nikoli stopil, samo do nje. Tam se je pritisnil k zidu in poslušal. Ljudje so plesali, péli, igrali in vriskali.

Zdaj se je slišalo ropotanje čevljev, zdaj dekliski glasovi: „Kaj pa?“. Gosli so péle tiho: „Bomo jedli, bomo pili in se veselili“; bas je pa pritrdjeval s svojim debelim glasom: „Kar nam je dal Bog, kar pam je dal Bog!“

Okna so bila razsvetljena, in fantu se je zdelo, kakor bi se vse v gostilni treslo, pélo in igralo. Janez pa je gledal in poslušal ves zamaknjen.

Vse bi bil Janez rad dal, ako bi mogel dobiti take gosli. Toda odkod jih dobiti? Kje napravljajo tako orodje? Ko bi jih posodili saj v roke! Kaj pa! . . . Dovolili so mu le poslušati. Zato je torej navadno poslušal, dokler ni zagrmel za njim glas ponočnega čuvaja: „Ali se ne izgubiš naglo domov, ponočni malopridnež!“

Zbežal je bos domov; pa še za njim je letel glas od goslij: „Bomo jedli, bomo pili in se veselili“, in doneči basevi glas: „Kar je dal Bog“.

Kadar je Janez slišal gosli, naj si je že bilo v semenju ali pri poroki, tak dan je bil zanj velik praznik. Skril se je za peč in več dni ni govoril; gledal je kakor maček z bliščetimi očmi iz temote. potem si je izrezal sam gosli iz koščeka lesa in konjskih žim; te pa niso hotele igrati tako lepe, kakor one v gostilni. Igral je na njih od jutra do večera, če prav je bil tepen zato, da je bil konečno podoben nezrelemu obtolčenemu jabolku.

Njegova narava je bila že taka. Ubogi otrok je hujšal vedno bolj, lase je imel zmirom gostejše, oči večje, odprte, dasi skoro vedno solzeče, obraz mu je upadal in prsi so se mu udajale globlje in globlje.

Ni bil, kakor drugi otroci, marveč kakor njegove gosli. Ob žetvi je bilo. Janez pa ti je umiral deloma gladu, ker je užival le surovo redkvico, še bolj pa zaradi hrepenenja po goslih. To hrepenenje mu je pa prineslo nesrečo in — smrt.

Grajski sluga je imel gosli in igral včasih nánje zvečer, da bi se prikupil grajski bišini. Janez se je večkrat priplazil k odprtim vratim obednice, da bi gosli videl. Visele so nad vrati nasprotni steni, kamor so srpo strmele muzikantove oči. Zdelo se mu je, da so zanj neka nedosegljiva svetinja, katere se ne sme dotakniti nobešen nevreden. Želel je, da bi je vsaj v roke dobil, vsaj od blizu dobro pregledal. . . . Revno, majhno otrokovo srčice se je treslo pri spominu na tako srečo.

Jedenkrat po noči ni bilo nobenega v obednici. Gospoda je zapustila grad in se odpeljala v tuje

kraje. Sluga se je pa mudil na drugi grajski strani. Janez skrit v grmovju, ki je rastlo pred hišo, je gledal dolgo časa ves zamaknjen na cilj vsega svojega hrepenenja, na gosli, ki so se videle skozi odprta vrata. Luna je bajno sijala in obsevala tudi gosli s svojimi srebrnimi žarki. Tako se je zrcalila v njih, da je le-ta odsev Janeza kar slepil. V onem lesku se je videlo vse tako lepo: izrezane strani, strune in zavihnen vrat. Klinčki so se svetili pri njih, kakor kresnice, zraven je pa visel lok, kakor srebrna šibica. . . .

Oj! Vse je bilo tako krasno, tako čarodejno! V grmovju skriti Janez je gledal zmirom neomahljivo ne le z odprtimi očmi, marveč tudi z odprtimi usti. Strah ga je pridržaval v grmovju, — neko nepremagljivo koprnenje pa ga je gnalo v sobo. Ali so bile čare, ali kaj? Tu pa se mu je zdelo, kakor bi se k njemu približavale svitle gosli in nad njim plavale. . . . Čare, nič drugega, kakor čare! V tem trenutku je zapihal veter. Drevesa so lahno zašumela, grmovje je zašepetalo, in v tem šumenju je slišal ubogi Janez prav natančno: „Pojdi Janez! V obednici ni nobene žive duše! . . . Pojdi Janez! Pojdi po gosli! . . .“

Jasna, svitla noč! Na vrtu nad ribnjakom je začel žvrgoleti slavec, včasih bolj tiho, včasih bolj glasno: „Pojdi, pojdi, pa vzemi! Nobenega ni notri!“ Gosli so zopet zabliščale. . . .

Počasi in pazljivo se je Janez plazil naprej

želje naše. Če nas bode varala nada, postavimo se v boj na stran drugim Slovanom, kjer bomo prišli v poštev ne po svojem številu, temveč po milijonih Slovanov, katere tukaj zastopamo. Mi mislimo, da se povsod morajo prepričati, da se ta država poprej ne more lotiti drugih življenjskih nalog, da bodo Slovani jednakopravni ne le na papirju, temveč tudi v resnici. (Živahno odobravanje.)

(Dalje sledi.)

Iz sabora hrvatskega.

Iz Zagreba, 23. decembra.

Generalna debata o proračunu je trajala od 19.—22. decembra. Mislilo se je s početka, da bode dokončana v dveh dneh, tako je vsaj računala večina saborska, ali se je prevarila. Opozicija se je uprla z vso silo tako površnemu razpravljanju proračuna, kakor ga je naumila izvršiti večina. Ko je opozicija v svojih govorih oponesla vladi to naglico, izjavil je ban, da ni on niti najmanje vplival v tem pogledu na sabor, nego da je to večina sama tako sklenila. Zdaj vsaj vemo, zakaj ni mogla opozicija prodreti s svojim predlogom, da se proračunska razprava odloži.

Večina je hotela z one strani v svojem bizantizmu vladi proračun odobriti na lahko roko brez vsake večje debate, z druge strani pa s svojo naglico v tej zadevi opozicijo iznenaditi. Ali spodletelo jej je to. Opozicija je bila za borbo dobro pripravljena; kakor čila in oprezna četa je čakala na svojega sovražnika.

Neutrudljivo se je spuščala v borbo ter sijajno zmagala. Vsak trezen opazovatelj je moral potrditi, da se je ravnala opozicija v vsakem pogledu tako dostojno, da bi mogla služiti na čast vsakemu parlamentu. Mirno in trezno je zahajala v borbo ter s svojimi govori odkrila vse rane, ki krvave na telesu hrvatskega naroda. Čuditi se moramo vztrajnosti te male čete v tej nejednakej borbi proti 77. Ponosno je zatoraj dr. Frank vzkliknil, ko je moral zadnji njihov član govoriti, ker od večine ni bilo nobenega več vpisanega: „Koliko duševno siromaštvo v tej večini!“ I to je tudi v resnici. Kdor čita govore ene in druge stranke, mora priznati veliko moralno zmago zedinjeni opoziciji. Od večine je govoril edini dr. Pliverić, poznati vskok, precej trezno in stvarno, a ker brani za hrvatski narod v mnogem pogledu nepravilno nagodbo, ni mogel niti njegov govor proizvesti onega vtisa na poslušalce, kakoršnega si je večina želela. A opozicijski poslanec Folnegović je ves ta govor tako temeljito pobil ter govornika samega tako oskubil, da mu je moralo biti brez dvojbe žal, da je prestopil v tabor saborske večine. Vsi drugi govori vladnih privržencev pa so tako površni, tako plitki, da se mora človek čuditi ko jih bere. Tukaj se najbolje vidi, da se slaba stvar vendar ne da braniti, če je še tako učen človek zagovarja, a da so neki od teh govornikov učeni možje, ni dvomiti, saj so vseučilišni profesorji

proti hiši, in še vedno se mu je zdelo, da je slavec rahlo gostolel: „Pojdi, pojdi, pa vzemi!“

Tako se je belosrajčnik približal obednici. Ze je na pragu in iz bolehnih Janezovih prsi se sliši težko hropenje. Še jeden trenotek, in Janez je že v obednici.

V tem so zakvakale žabe v vrtnem ribnjaku, kakor prestrašene, na to so utihle. Slavec ni več žvrgolel, grmovje ni šumelo. Janez se je plazil tiho in pazljivo dalje, toda ni bil več miren, marveč obšel ga je strah. V grmovju se je čutil, kakor doma, kakor zajec v varnem brlogu; zdaj je pa bil kakor žival v pasti. Stopal je hitreje, dihal je težko in hripavo.

Luna se je skrila za črne oblake in tema ga je objela. Zablistalo se je, blisk je osvetil za trenotek obednico in Janeza, ki se je plazil, kakor kača, k goslim. Blisk je ugasnil, luna se je bila skrila za oblakom, nič se ni videlo, nič slišalo.

Za trenotek je zadonel v temoti tih in jokav glas, kakor bi se bil nekdo dotaknil strun. —

Neki debel in zaspan glas iz kota obednice vprašal je jezno: „Kdo je?“

Janezu se je ustavil dih; debeli glas je vprašal drugič: „Kdo je notri?“

Zdaj se je v kotu prižgala žveplenka. Soba se je razsvetila, in potem . . . Oj, moj Bog! Čule so se kletvine, udarci; Janez je jokal, vpil: „Oj, moj Bog, moj Bog!“ — Psi so lajali, luči je bilo vedno več in ropot po vsem gradu. (Konec sledi.)

in odvetniki. Sploh se vidi iz vseh govorov večine neka duševna potlačenost in pa ravnodušnost, saj večina dobro ve, da bo proračun sprejet z vsemi njihovimi glasovi, če tudi se opozicija še toliko ustavlja. Večina more odločiti po svoji volji, a kaj poreče pa narod, ko bode čital govore opozicije, katerih večina ni mogla pobiti. Predomislil si bode sčasoma vendar ter pri bodočih volitvah glasoval za onega, kateri ga brani. Nedvojbeno je letošnja proračunska razprava za opozicijo velike moralne vrednosti.

Iz govora dr. Amruša, Evgena Kumičića, dr. Banjavčića, Folnegovića in drugih se vidi neka nada v boljo bodočnost. Vsi govorniki so navdušeni za hrvatsko idejo, katero narodna stranka sistematično od sebe odriva, samo da zadovolji intencijam nekih mogotcev.

Opozicija brani oduševljeno jedinstvo hrvatskega naroda, kar ga večina hoče razdeliti s tem, da v najnovšem času Hrvate v Slavoniji kot poseben slavonski narod imenuje. Opozicija goji narodni ponos, ko ga večina ponižuje s tem, da mu vsiljuje mažarski jezik. Opozicija brani pravice hrvatskega naroda na temelju historičnega, pa tudi naravnega prava, kar večina s prezirom zanika. Opozicija veruje v previdnost božjo ter povzdiguje s tem tudi versko gorečnost v narodu, med katerim se je že zares preveč indeferentizem razširil vsled slabega primera merodajnih oblastij. Opozicija mogla bi v tem pogledu narodu hrvatskemu pomoči, a s probujenim verskim in narodnim čustvom preporočil se bode ves hrvatski narod.

To je prava pot, katere naj bi se naši opozicijski poslanci držali tudi v bodočnosti. Odstraniti je treba pri nas verski in narodni indiferentizem, in nastopili bodo bolji časi za narod hrvatski.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. decembra.

Katoliški centrum. Poslanec Zallinger, ki je izstopil iz Hohenwartovega kluba, priporoča v nekem zadnje dni priobčenem spisu osnovo katoliškega centra. V tem spisu on označuje koalicijo kot pridobitev liberalizma. V Hohenwartovem klubu nimajo več jasnih pojmov o konservatizmu in liberalizmu in so zašli popolnoma na polzko pot oportunitizma, ki je pa le liberalcem v korist. V konservativnem klubu je Ebenhoch sam predlagal, da naj konservativci iz kluba izstopijo in njegov predlog sta podpirala Morsey in Dipauli, vzlic temu pa iz kluba niso izstopili. Resolucija o zagovarjanju katoliških načel njega ni zadovoljila in kako male vrednosti je, se je precej pokazalo, ko je on stavil interpelacijo zastran nedeljskega počitka. Nekateri nemški konservativci jo niso hoteli podpisati, da se ne zamerijo liberalcem in se sploh opaža neka mlačnost v katoliških stvareh. Zallinger pravi, da bi se ministerstvo ne smelo podpirati, ker odriva katoliške zahteve. Iz mejverske šole ne more nič dobrega priti. Konservativci morajo izstopiti iz Hohenwartovega kluba, če nečejo postati vladna stranka z liberalci vred. Koaliicijska vlada je zavarovalnica za liberalce, v kateri pa plačujejo konservativci premije. Grof Hohenwart je pomagal levicarjem do ministerskih stolov in pridobil levici odločivni pliv v vladi. Če se konservativci ne bodo upali vladi postaviti po robu, ne bodo ničesa dosegli. Ministra Falkenhayn in Schönborn tudi v ministerstvu ne bode ta mogla braniti katoliških koristij. Po mnenju Zallingerjevem bi bil sedaj pravi čas, da se osnuje katoliški centrum. Manj uspehov, kakor Hohenwartov klub bi ta centrum doseči ne mogel. Naloga katoliškemu centru bi bila, približati se krščanskim socializmom, ki so na Dunaju liberalizem nazaj potisnili. Krščanski socialisti so gotovo bližje katoliški stranki, kakor liberalci in mnogi člani konservativnega kluba. Zallinger pa ni za to, da bi novi katoliški klub moral vladi delati opozicijo, temveč bi jo podpiral, kjer bi se mu zdelo njeno postopanje dobro, nasprotoval bi jej pa, ko bi kaj škodljivega predlagala. V bistvu torej Zallinger družega ne želi, da bi bil konservativen klub bolj samostojen in se bolj oziral na krščanske socialiste. V tem oziru je pač vredno premisleka, kar on priporoča.

Mladočehi tolažijo narod z ugodnim položajem vnanje politike, ko vidijo, da se notranja zanje vedno neugodnejše zasukava. Tako „Narodni Listy“ vidijo v rusko-francoskem pobratenju najboljše jamstvo, da Čehi premagajo sedanji težavni

položaj. Če poprej ni levica zatrla Čehov, jih bode sedaj še manj. Z ozirom na zmedene razmere v Nemčiji in finančni polom v Italiji imajo Čehi najboljše pričakovati od bodočnosti. Mi sami priznavamo, da vnanja politika vpliva na notranjo, ali taci nad pa ni staviti na rusko-francosko pobratenje, kakor ga stavijo Mladočehi. To pobratenje ima le bolj mirovni značaj in torej ne bode vplivalo veliko na druge države. Sicer je pa treba vediti, da se v Parizu in Peterburgu kaj malo brigajo za Čeha in jih komaj poznajo. Zadnje dni je zopet v Parizu izšla knjiga, v kateri se zmatrajo Čehi za isti narod z Mažari. O kaci posebnih zmešnjavah v Nemčiji se pa govoriti ne more, če se samo v parlamentu nekatere stranke malo spró. To, da „Narodni Listy“ morajo čitatelja tolažiti z vnanjo politiko, pač najbolje dokazuje, da že sami obupavajo nad vsakim uspehom njih parlamentarnega delovanja.

Zaleski za koalicijo. Bivši gališki deželni minister je nedavno poročal svojim volilcem iz veleposestva v Levovu. Izrekel se je za koalicijo. Kakor je znano, Zaleski sprva s koalicijo ni bil prav zadovoljen. V poljskem klubu je osnovi koalicije delal marsikake ovire, kar je čisto naravno pri članu prejšnje vlade. Sedaj se je pa že moral Zaleski prepričati, da za Poljake koalicija ni neugodna. Da vse presojuje le s poljskega stališča, je pri poljskem poslancu skoro samo po sebi umljivo.

Rusini. Še sedaj se nič ne vé, bodo-li Rusini pristopili slovanski koaliciji, ali ne. Vse je še odvisno od dogodkov v gališkem deželnem zboru. Rusini bodo letos zopet več rečij zahtevali posebno v šolskem oziru. Bili so že rusinski vodje pri metropolitu Sembratoviću, da bi skušal pregovoriti politike, da kaj privolijo Rusinom. Ako se bodo Poljaki kaj ozirali na rusinske želje v deželnem zboru, se Rusini koaliciji nikakor ne pridružijo. Ko bi pa Poljaki le zavrnilo brezozirno njih tirjatve, tedaj se pa že zvežejo Rusini z Mladočehi.

Finančni polom na Grškem in v Srbiji. Mala Grška ima vkupe 900 milijonov frankov dolga. Obrestij tega dolga več ne more zmagovati, in zatorej je finančni polom neizogiben. Po novem letu posestniki grških obligacij ne dobé nobenih obrestij več. Avstrije ta finančni polom dosti ne zadene, pač pa bodo imeli silne zgube Anglež, Nemci, Francozi in Holandci. V Parizu se je osnoval poseben sindikat, ki bode s francosko vlado vred storil potrebne korake v varstvo grških upnikov. Kaj posebnega ta sindikat ne bode mogel storiti, ker se ne more ničesa vzeti, kjer ničesa ni. — Avstrija bode pa huje prizadeta, ako Srbija napové bankerot, o čemer se zadnji čas govorijo z veliko gotovostjo. Posebno bi to čutila „Länderbank“. Finance so v Srbiji silno slabe. Poslanci v skupščini niso vedeli nasvetovati nobenega sredstva, kako bi se zboljšale finančne razmere, razne stranke so le druga drugi očitale, katera je zakrivila največ dolgov. Iz debate je pa bilo jasno, da nobena srbskih strank nima posebnih sposobnostij za dobro gospodarstvo in se je zatorej bati, da zabredó še v večje finančne težave. Od leta 1874, ko je bila Turčija ustavila plačila, ni nobene evropske države zadel finančni polom. Grška je torej prva, za njo pa pride Srbija.

Šolstvo.

Božično obdarovanje v uršulinski šoli.

Dne 22. grudna je bila v tukajšnji vnanji šoli pri č. mm. Uršulinkah spodbudna, za ubogo mladino kaj vesela slovesnost, obdarovanje revnih učenk. V to svrho se je priredila v prostorni sobi 6. razreda vnanje šole mala šolska slavnost in sicer dvakrat. Ob 11. bilo je obdarovanih 33 učenk, katerim so tople zimske obleke in velikih belih štruc pripravile č. g. m. prednica, potem dobri Miklavž, ki je tudi letos skrivaj pred samostanskimi vrati za uboge otroke pustil kaj lep dar in pridne gojenke notranje šole, katere so same sebi marsikaj pritr-gale, da so nakupile blaga in z veliko marljivostjo same šivale obleko ter otročičem pripravile toliko veselje.

Katehet g. Merčun se je v lepem nagovoru zahvalil dobrotnikom ter budil obdarovane k hvaležnosti.

Popoldne ob 4ih je bilo pa v isti sobi 6. razreda obdarovanih 20 ubožnih učenk vnanje šole s prelepimi darili, katere jim je pripravil odbor gospej in gospodičin pod načelništvom blag. gospe Murnikove. Devet in dvajset let že ta odbor v Ljubljani

lepe deluje in vsako leto oskrbi veliko število otrok tukajšnjih ljudskih šol s toplo zimsko obleko ter razveseli z drugimi darili. Prejšnja leta je to obdarovanje bilo skupno za vse otroke v čitalnici, vlani v redutni dvorani, letos pa žalobno! je načelnica blag. gospa Murnikova že več tednov bolna, zato smo za naše otročiče imeli obdarovanje v šoli včeraj popoldne ob 4ih. Izmed gospej in gospodičin katere so se trudile za revne otročiče, so k spodbudni tej šolski slavnosti došle blag. gospa Premk-ova, gospa pof. Bartinova, gospodičina Klein.

Učenke vnanje šole so več pesmic zapele, gosp. katehet pa je v primernem govoru pričujočim in odsotnim preblagim gospem se toplo zahvalil za trud in skrb, katero imajo za ubogo šolsko mladino.

Po razdelitvi daril zahvalila se je še ena učenka v kratkih vezanih besedah, in z zahvalno pesmijo se je tudi ta lepa šolska slavnost sklenila.

Vsem pa kateri so kaj k temu pripomogli še enkrat: Bog plačaj stotero!

Božičnica svetojakobskega zavoda v Trstu.

Častiti g. urednik, dovolite mi, da Vam vsaj na kratko poročam o tem prezanimivem večeru.

Slavna ženska podružnica je letos na željo nekaterih preč. duhovnikov podpirateljev naše šole in družbe — sklenila prenesti božičnico na 20. t. m. da bode mogoče i njim udeležiti se. Hvala jim, prišli so v lepem številu. To je tudi našo deco razveselilo. Navzoč je bil tudi c. kr. nadzornik.

Letošnji program se je vršil v občo zadovoljnost.

G. voditelj zavoda je tudi letos kakor vedno tirjal od starišev, od naroda, da naj se deca vzgajajo v Božjem in narodnem duhu; le tako se dostojno pripravimo našo mladež za prihodnost.

Nastopili so otročiči iz „vrta“, deklamovali so kaj srčno in ginljivo, tudi mali prizorček: „Koncu Jezušček prinese“ so s pohvalo zvršili.

Čast g. Mikoti. — Posebno ena deklamovalka iz I. razreda, katero je g. Delkinova naučila, očarala je vse občinstvo. — Glavni del vsporeda je pa petje — in betlehemski prizori na sv. večer. Pelo je nad 50 otrok iz celega zavoda.

Peli so tako krasno, da jaz nisem dozdam še čul enacega otroškega petja. — To vam je kaj posebnega. Otroke sta vadila g. Pretnar in Reichmanova. G. Pretnar se je nam tako priljubil s tem večerom, da ga ne pozabimo. In g. Reichmanova, če tudi boleha, prišla je ter sviralna glasovir. G. Macak pa na harmonij. Hvala obema!

„Na Cirilov grob“ igralo je 8 otrok kaj spretno v občno pohvalo.

Letos so naši neutrudljivi učitelji iznenadili nas z živo podobo v sveti družini. Misli si betlehemski hlev, v njem nad 20 oseb pastirjev, kraljev, sv. družina z detetom; v krasnih oblekah, razsvetljeno z magnezije svitom.

Ostali smo, videč ta krasni prizor. O da bi ga videli oni, ki še niso se sprijaznili z našo koristno družbo, koj v tem večeru bi se Savli v Pavle spremenili. — Pri tej „božičnici“ vel je pravi krščanski Jezusov duh, govor, deklamacije, petje, igra vse je prešinjalo zlate besede „vse za vero in dom“.

Ne morem drugače kakor da izrečem javno zahvalo neutrudljivemu vodstvu in vsemu učitelstvu slovenske šole pri sv. Jakobu.

Dragojil.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. decembra.

(Premilost. gosp. knezoškof lavantinski dr. M. Napotnik) bode govoril dne 31. decembra v stolnici v Solnogradu slavnostni govor pri konsekraciji novega sekovskega škofa dr. Leopolda Sehuberja.

(Same neresnice!) Iz Trsta, 28. decembra: Po naključju mi je prišel včeraj v roke „Slovanski Svet“ štev. 24 od 23. t. m. V članku „Slovenci v letu 1893“ čitam: „Na Tržaškem je letos prestopilo v pravoslavje nekaj oseb pri prostega naroda.... Krivo je gotovo največ to, da slovenski prostak ne sliši ne v cerkvi, ne v šoli slovenske besede.“ Človek bi mislil, da ta, ki je članek pisal, ne stane v Trstu ali pa da nikdar v cerkev ne gre. Ker mi je pa dobro znano, da pisec stane v Trstu, mora biti drugo, namreč, da nikdar v cerkev ne gre, drugače bi ne mogel pisati tako debelih lažij. Poročal sem že, da prvi, ki so prestopili

k pravoslavju, stanujejo v župniji sv. Antona, kjer imajo priložnost, ob nedeljah in praznikih dvakrat poslušati božjo besedo v slovenskem jeziku in prisostovati blagoslovu v slovenskem jeziku; najnovejši odpadniki pa stanujejo v župniji sv. Jakoba, kjer je red za službo božjo gledé jezika ravno tisti, kakor pri sv. Antonu. In pri vsem tem „Slovanski Svet“ piše, da „slovenski prostak v cerkvi ne sliši slovenske besede“ Seveda je ne sliši, ker je poslušat ne hodi. Kaj s takimi lažmi „Slovanski Svet“ doseči hoče, se lahko prime. Na moj zadnji dopis je „Edinost“ zaklicala: „Heraus mit der Fuchtel!“ Tu jo imaš, svojo „Fuchtel“! — Najlepši pa je še to le: „Slovanski Svet“ 23. decembra piše, kakor že gori omenjeno; „Edinost“ pa v št. 103 od 27. decembra po italijanskem viru prinaša vest („Slovanski cerkveni obredi v Istri“), da se je tržaški škof izjavil za uvedbo slovenskega cerkvenega obreda v vistarskih in primorskih cerkvah, kar je seveda tudi popolno neresnično in izmišljeno.

(Slovensko gledališče.) Jutri 30. dec. predstavlja se bo, namestu napovedane igre „Otok in Struga“ v drugič opera: „Čarostelec“, na novega leta dan pa „Otok in Struga“.

(Iz Kranja) se nam poroča, da je ondi umrl dne 27. dec. nadučitelj g. Mih. Kušter. Pogreb je bil danes popoldne ob treh.

(Novice s Štajerskega.) Županom v Mozirju je izvoljen g. Fran Goričar, namestnikom g. V. Goričar, v občinski odbor je na novo voljen g. J. Tribuč. — V Št. Pavlu pri Poljski stavili bodo novo farno cerkev. Zidal jo bode g. Fr. Gornogranec iz Celja. Da se bode moglo z zidanjem že kmalu pričeti, je zasluga neumorno delavnega župana g. N. Zanier-ja. — Umrl je v Gradcu g. baron Krist. Ešebek, nekdanji posestnik graščine v Rajhenburgu, katero so l. 1881 odkupili oo. trapisti. — Prevzel je pošto na Ljubnem g. Križan; doseđanji poštar g. Fr. Bakšič se je preselil v Žalec. — Nevarno je zbolel preč. g. Peter Vozu, župnik v Št. Janžu pri Slov. Gradcu; priporoča se v memento. Prestavljen je frančiškan o. Adalb. Ton. Fleré kot vikar v Jasko, in o. Bogdan Šušteršič v Samobor. Bogoslovne šole frančiškanov so prenehale v Kamniku ter se prestavijo v Gorico. — V katoliško cerkev se je povrnila dne 17. t. m. v Rimu grofica Bylandt, vdova nedavno umrlega poslanika na angleškem dvoru. Konverzija je tem večjega pomena, ker se iz Amsterdamu poroča, da mnogo nizozemskih družin goji željo konvertirati. — Razpisana je služba poštarja v Štorah pri Celju.

(Iz Celovca) se nam piše: „Reichsweihnachtsbaumchen“ — s to klasično besedo so paradirale zadnjič naše „Fr. St.“, poročajoč, da je nemški pisatelj Karol Pröll v Berlinu, ki se posebno trudi, da razširja med avstrijskimi Nemci nemško iredento, ter pripravlja pot pruski „pikelhavbi“, nabral za otroke ob jezikovnih mejah svoto in poslal vredništvu onega lista za dve šoli na Koroškem 73 mark, t. j. po najnovejšem kurzu 44 gld. 74 kr. Koliko slovenskih otrok se bode neki prodalo za te Judeževe groše? — Celovski liberalni mestni odbor je jako točen in hiter, kedar treba podirati, a prav počasen, kedar treba kaj novega zgraditi. Tudi z mestnimi novci prav nič ne štedi, zato pa tudi liberalni naši listi mestne očete že resno in opetovano opominjajo na njih dolžnosti proti volilecem. Sploh pa se kaže, da je na našem rotovžu mnogo gnjilega! — Pri zadnji seji mestnega zbora je župan poročal, da se je deputacija mestnega zbora poklonila ministroma grofu Wurmbradtu in pl. Plenerju, jima čestitala ter priporočala, karavansko železnico. — V Celovcu je 720 psov, za katere se je plačevalo doslej po 4 gld. pasjega davka, ki se bode pa od slej povišal na 5 gld. — Mestnim ljudskim učiteljem se je povišala stanarinska doklada za l. 1894 od 50 gld. na 75 gld. — Mestni proračun za leto 1894 kaže potreščine 224.331 gld., pokritja 65.711 gld., pomanjkljeja 158.620 gld., ki se ima z 20 odstojnimi dokladami pokriti. —p.

(Zdravje v Ljubljani.) Od dne 17. do 25. t. m. je bilo 21 novorojencev, 1 mrtvorojenec, 26 jih je pa v tem času umrlo. Med poslednjimi sta bila 2 tujca in 6 iz zavodov. Umrl je 1 (v bolnici) za osepnicami, 1 za oslovskim kašljem, 2 za jetiko, 3 za vnetjem sopilnih organov, 1 za mrtvoudom, 5 za starostno oslabelostjo, 13 za različnimi boleznimi. Zbolel je 1 za škariatico, 1 za oslovskim kašljem, 2 za davico in 77 za hripo.

(Razpis dobave.) Dne 25. januarja 1894 se bode vršila v pisarni c. in kr. mornarskega voja v Pulju ponudbena obravnava zaradi oddaje dobavljenja raznih jestvin, potrebnih za hrano c. in kr. mornarskemu voju v Pulju. Vsakoletna potreščina znaša na leto približno 20.000 kilogr. moke, 6000 kilogr. koruzne moke, 11.000 kilogr. belega fižola, 25.000 kilogr. rudečega fižola, 3500 kilogr. prašičje masti, 4300 kilogr. ješprenčka, 76.000 kg. krompirja itd. Ponudbe je vložiti do 20. jan. 1894 pri c. in kr. mornarskem voju v Pulju. Natančnejši pogoji poizvedo se v pisarni trgovinske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Razpisana služba v deželni bolnici.) Na kirurškiem oddelku deželne bolnice v Ljubljani popolniti je služba sekundarja z letnim adjutom 600 gl. — Prošnje za to službo poslati je vodstvu deželnih dobredelnih zavodov v Ljubljani do 15. januarja l. 1894.

(Železnica na ledu.) V Petrogradu zgradili bodo letošnjo zimo železnico po zmrznjeni Nevi, katera bode vezala senatni trg z akademijo lepih znanostij. Stroški bodo znašali 12.000 rubljev.

(Koliko se zlata izkoplje.) Leta 1892 so prilično za 29 milijonov funtov šterlingov zlata izkopali. Od te svote so ga v Avstraliji dobili jedno tretinjo.

(Ruski konji.) Avstrija in Nemčija pokupite za vojsko veliko konj na Ruskem. Akoravno se je radi hude lakote število konj v zadnjih letih pomanjšalo, imajo v vzhodnji Rusiji Kirgizi še zmiraj 3.043.565 konj, kateri so vredni do 60.000.000 rubljev.

(S kruhom se hrani na zemlji do 500.000.000 ljudi po Evropi, Severni Ameriki, Argentini in raznih otocih. Dve tretinji zemeljskih prebivalcev pa kruha ne pozna.

(Kolera.) Od dne 17. t. m. v Galiciji nihče ni zbolel ali umrl za kolero. Od dne 3. avgusta do dne 17. t. m. je na tej bolezni v Galiciji umrlo 848 oseb.

Društva.

(Pri občnem zboru narodne čitalnice metliške) dne 23. t. m. bili so izvoljeni v zastop za leto 1894: predsednikom gosp. Anton Navratil; tajnikom g. Davor. Vukšinić; blagajnikom gosp. Erwin Burdyeh; odborniki pa gg.: Albin Smola, Fran Dvogan, Fran Gustin star., in Fran Gregorač; namestnikom: g. Ignacij Tremar.

(Vabilo na Silvestrov večer), katerega priredi narodna čitalnica ljubljanska v nedeljo, dne 31. decembra t. l., v društvenih prostorih. — Pri večeru sodelujeta vojaška godba c. in kr. pešpolka Leopold II. kralj Belgijcev št. 27, in pa iz prijaznosti ženski tamburaški zbor pod vodstvom kapelnika drd. H. Šukljeta. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. Pristop je dovoljen izključivo le čč. p. n. društvenikom čitalniškim. K prav mnogobrojni udeležbi vabi najprijazneje ODBOR.

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi dne 31. decembra t. l. v lastnih prostorih „Narodnega doma“ društveni večer s tombolo, glasbenim in pevskim koncertom. Pri koncertu sodelujejo iz prijaznosti gg. učitelji iz Ptuja in okolice. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer. K prav mnogobrojnemu obiskovanju vabi svoje domače in vnanje ude ODBOR.

(Društvo v Athu.) V Athu, blizu francoske meje, severno od Monsa, se nahaja mnogo delavcev. Da bi se vsaj nekatere družine rešile ter ne postale žrtva internacionale, sešlo se je več premožnih, krščanskih mož, koji so sklenili na čuden način rešiti socialno vprašanje. Napravili so društvo, pobirajo darove in udnino, in kadar se nabere zadosti denarja, vrši se srečkanje za hišo z vrtcem, odločeno pošteno delavski družini. Hišica ima vrednost vselej okrog 4000 frankov. Letos je bilo srečkanje na sv. Martina nedeljo. Delavcev se je zbralo obilo. Vsi so pričakovali, kdo zadene srečko. Izmed delavcev se izžrebajo štirje skrutatorji. Pri zadnjem srečkanju se je nahajal med njimi Viktor Cartier, vrezovalec. S tresočim se glasom in objokanimi očmi je bral svoje ime, on je srečko zadel. Pričujoči delaveci so mu srečo voščili ter hiteli po njegovo ženo — stanovala je pod streho. Ko se je deputacija približala, se je ustrašila, a njen strah se je spremenil v veselje, ko so jo spremili v njeno lastno hišo. Tako je že oddalo društvo deveto hišo. Enako društvo se nahaja v Lovani. Vsak ud plačuje na teden 1½ fr. Kadar je 2500 skupaj, se že srečka. Kdor zadene, lahko hišo zida ali kupi od društva, a mora še ostati ud društva do gotovega časa. Vsak ud mora enkrat zadeti, potem se društvo razide ali drugo osnuje. Lastnik hiše jo sme tudi udu v najem dati, najemščina pa ne sme biti večja od 5% vrednosti hiše.

Liga + 38.

Spominjajte se
'katoliškega sklada'
ob raznih prilikah!

Telegrami.

Dunaj, 29. decembra. Upravno sodišče je ustreglo pritožbi ljubljanske mestne občine proti ustavljenju sklepa o napravi slovenskih uličnih napisov in razveljavilo odločbo ministerstva notranjih stvari, ker se tukaj ni kršil član XIX. državnih osnovnih zakonov.

Dunaj, 28. decembra. Dunajski turisti Kohn, Passau in Pick so se ponesrečili na Velikem Zvonu (Grossglockner). Kohn je mrtev, drugi se pogrešajo.

Dunaj, 29. decembra. Ministerski predsednik knez Windtschgrätz je odložil mandat kot češki poslanec.

Dunaj, 29. decembra. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o vredenju koncesijonovanega stavbenega obrta z izvršilno naredbo.

Monakovo, 29. decembra. Vojvoda Karol Teodor je zbolel za influenco.

Amsterdam, 28. decembra. Včeraj zvečer se je mnogo delavcev, ki nimajo dela, zbralo pred kraljevo palačo in kamnalo policijo. Policija je z orožjem razganjala ljudi in je bilo več oseb ranjenih. Ob polnoči je bil zopet mir.

Melille, 28. decembra. Araaft je maršalu Martinezu Camposu izročil veljavnejše vodje vstaje. Campos je poslal vjetnike v Tanger, da jih sultan sam kaznuje.

Želodec ohrani se zdr v z rabo premorane tinkture za želodec. Naročila sprejema lekarna Piccolijeva v Ljubljani. 1 steklenica velja 10 kr. 584 1 10-3

Bolgarske železnice. Dne 20. t. m. se je otvorila bolgarska državna železnična proga Sredec-Pernik, ki je del proge Kaspičan-Sredec-Kistendil. Ta železnica je, dokler se ne dodela še nadaljevanje Pernik-Kistendil, jedino premogovska železnica, ki ima namen bogate zaklade perniškega premogovnika izvažati v Sredec in od tod dalje po obstoječih železnicah. V perniškem premogovniku se je že letos

izkopal nad 40.000 ton premoga, in se ga boče gotovo še več, ko ne boče več tako drago prevažanje, kakor je sedaj, ko ga izvažajo vozniki. Tarifa za premog je določena na progi Pernik-Sredec za vagon (10 ton) s 24-60 franki. Tu opozarjamo, da je odprta železnica Sredec-Pernik del hipotekarne varščine za šodstotne bolgarske državne hipotekarne obligacije. 570 (5)

Tuji.

27. decembra.

Pri **Malibu**: Baron Schwegel z Dunaja. — Pfeiffer, Braune in Jaklič iz Kočevja. — Franc Višnikar iz Ribnice. — pl. Langer iz Novega Mesta. — dr. Furlani s soprogo iz Spljeta. — Ivan Melé, duhovnik, z Vrhnike. — S. Eržen iz Cirknega. — Oton baron Apfaltrern od Križa pri Kamniku. — Hočevar iz Kranja. — Sauer, trgovec, iz Čakovca.

Pri **Monu**: Herz, pisatelj, z Dunaja. — Ludovika Rauch s Kranjske Gore. — Kožar, župnik, z Dobrove. — Ivan Suppan, trgovec z lesom, z Dovjega. — Korošec, učitelj, z Jesenic. — Aljancič z Gorenjskega.

Pri **bavarskem dvoru**: Košir, gostilničarica, iz Trziča. — Wolf, desetik, iz Radgone. — Sancin, not. kand., iz Ljubljane.

Pri **Južnem kolodvoru**: Ožura, Povše iz Osilnice.

Pri **avstrijskem caru**: Kranje iz Lozic. — Robič iz Trsta. — Jeglič, nadučitelj, od Sv. Križa. — Fajgel, posest., iz Kamnika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut	740.9	-4.0	brezv.	megla	
8. u. pop.	741.2	1.8	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	744.4	0.4	m. vzh.	"	
Srednja temperatura -0.6 za 2-3° nad normalom.					

Zahvala.

646 (1)

Za mnoge dokaze sočutja mej boleznijo in ob smrti svojega preljubega nepozabnega očeta, spoštovanega gospoda

Lovrenca Nagodè-ta,
posestnika na Mirkah pri Vrhniki,

kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri pogrebnem sprevedu izrekam v svojem in v imenu ostalih žalujočih visokočastiti duhovščini, gospodi vrhniški, gg. pevcev za milo petje ter vsem bližnjim in daljnim sorodnikom, prijateljem in znancem svojo najtoplejšo in najiskrenejšo zahvalo.

Na Mirkah pri Vrhniki, dne 27. dec. 1893.

Ivan Nagodè,

dekanjski in župni administrator
v Trebnjem.

Véčjo množino
tirolskega in dolenjskega

vina

le pristno blago, — ponuja po primerno nizki ceni v posodah od 10 litrov višej

Jos. Paulin

426 8

v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(108) 46

zobozdravnik

pri Hradskega mostu I. nadstr.

Velika zaloga vina.

Dominik Trojanšek,

veliki posestnik,

v Gorici, Via Municipio št. 8,

priporoča se posebno čast. duhovščini in drugim gospodom, ki želé imeti v resnici **zanesljivo** 598 16-6

dobro vino

belo in črno. Vsem naročiteljem vina zagotavljam najnižje cene in najboljše blago. Imam izvrstno „rebulo“ iz goriske okolice, posebno dobro istrijsko vino „teran“ in posebno izvrsten „refoško“ v steklenicah iz l. 1889.

Pokušnja pošilja se prosto.

Natoni istrijski črni teran.

Prodajam na debelo in v steklenicah.

Razpošiljam na vse kraje.

→ Lepa mladinska knjižica! ←

Darilo o Novem letu:

POMLADNI GLASI

posvečeni

SLOVENSKI MLADINI.

II. in III. zvezek.

Uredil

ALOJZIJ STROJ.

Založili sotrudniki.

Tiskala Katoliška Tiskarna v Ljubljani.
1893.

Prodaje se v **Katoliški Bukvarni** mekko vezan izvod po 20 kr., lično vezan po 30 kr., po pošti 5 kr. več.

Pismena naročila sprejema tudi **Ivan Štrukelj** v ljubljanskem semenišči.

II. zvezka

je še nekoliko izvedov ravno tam in po isti ceni na prodaj.

→ Lepa mladinska knjižica! ←

Orodja za sitno žaganje v kasetah

(Laubsäge-Werkzeuge),

drsalnice,

sobna telovadna orodja,

različne

svetilke za petrolej

priporoča **za novoletna darila**

Andr. Druškovič,

železarija.

632 7-6

Dunajska borza.

Dne 29. decembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 40 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 30 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1004 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	346 " 40 "
London, 10 funtov strl.	124 " 60 "
Napoleonendor (20 fr.)	9 " 91 "
Cesarski cekini	5 " 94 "
Nemških mark 100	61 " 20 "

Dne 28. decembra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 70 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 " 75 "
Zastavna pisma avstr. oer. zem. kred. banke 4%	98 " 20 "
4% kranjsko deželno posojilo	97 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	196 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	69 " 25 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	137 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	19 " 20 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	71 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48 " — "
Ljubljanske srečke	25 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 " 60 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2905	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 " 75 "
Papirnih rubeljev 100	132 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarah, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosogo kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.